

Rejsebrev fra ITALIEN - 2018.

Af Jens Rostgaard Gjerløv.

Efter et lidt turbulent vinterhalvår, har vi besluttet, at i år skal ferien ikke holdes nye steder, men derimod på steder hvor vi har været før og kender godt. Så skal vi ikke bruge tid på at lede efter diverse indkøbsmuligheder og vi skal ikke ud at se en masse seværdigheder.

Som sagt: ren afslapning og derfor er valget ikke svært.

I Italien bliver det campingpladsen Piani di Clodia som ligger ned til Gardasøen ved Fossalta, lidt syd for Lazise. Efter som vi også gerne vil til Provence i Frankrig, er valget her, heller ikke svært. Der bliver det campingpladsen Praires de la Mer, som vi ikke har haft besøgt i en årrække. Den ligger ved Port Grimaud i bunden af bugten ved St. Tropez.

Endelig slutter vi af med en lille uge i Berlin på hjemvejen. Af forskellige årsager kom vi ikke til Berlin i december måned, så nu skal der gøres alvor af det og Berlin om sommeren, med godt vejr, er en rigtig god oplevelse.

Vores oplevelser på Praires de la Mer kan man læse om andet steds, men vores oplevelser i Berlin kommer der formodentlig ikke noget rejsebrev om.

* * *

Efter næsten 1½ måned med rigtig godt sommervejr herhjemme, er det faktisk en mærkelig fornemmelse at skulle køre på ferie.

Men vi har fået tilrettelagt en rigtig god ferie og glæder os til at komme af sted. Vores første stop på vejen til Piani di Clodia er i Regensburg, som vi når sidst på eftermiddagen. Desværre kommer vi lidt sent frem, ikke mindst på grund af rigtig meget vejarbejde omkring Potsdam ved Berlin.

Men det véd vi jo. Sommer og vejarbejde i Tyskland er - og bliver - uløseligt forbundet med hinanden og giver hvert år anledning til irritationer og frustrationer for tusindvis af bilister.

Efter vores sædvanlige og traditionelle aftenmenu - kold kartoffelsalat, frikadeller og dertil vin ad libitum - denne gang med dessert i form af chokolade fra en kollega, skrives der lidt dagbog og dagens oplevelser "vendes".

Derefter er det tid til at gå til ro, så vi kan være friske til de sidste ca. 560 kilometer i morgen. Det kan risikere at blive en lidt anstrengende tur. Det er ikke til at sige hvordan trafikken vil blive - turen forbi München kan godt blive slem og Brenner kan godt være en temmelig stor prøvelse i ferietiden.

Efter et solidt morgenmåltid, sætter vi så kursen mod Italien. På et tidspunkt kører vi gennem et kæmpeområde med solceller. Vi har aldrig tidligere set så store anlæg og vi kan konstatere, at de gør virkelig noget for alternativ energi her nede.

Som forventet er der rigtig meget trafik omkring München, men heldigvis glider det fint og vi kommer forbi uden problemer. På et tidspunkt hører vi dog i radioen, at der nu er store forsinkelser - 75 minutter - længere forude, så vi beslutter at køre væk fra motorvejen og kører i stedet mod Bayrischzell. Det er en meget smuk tur ad Deutsche Alpenstrasse.

Omkring Kufstein kører vi så igen ind på motorvejen og vi kommer glat gennem både betalingsanlægget ved Europabroen og Brenner.

Resten af turen er helt uden problemer og efter at have handlet lidt mad og drikke, er klokken blevet 17:00 og vi er fremme ved Piani di Clodia.

Det er en utrolig velfungerende plads, så vi er hurtigt indkvarteret og endelig er det tid til at få "rejsesøvet" skyllet ned med en kølig øl og et glas rosévin på terrassen,

Så blev det søndag, første dag på pladsen og den er traditionen tro, dømt til at være hviledag. Altså sker der ikke en hel masse, ud over besøg i én af de mange swimmingpools for at blive svalet af, der hygges på terrassen og om aftenen er vi en tur rundt på pladsen.

Mandagen går også med ture i poolen, hygge på terrassen og mad på grillen om aftenen, altså ren afslapning. Tirsdag og onsdag udvides aktiviteten dog med spadsereture ind til Lazise. Der er ca. 3 kilometer ind til Lazise og det er en rigtig hyggelig tur langs søbredden, hvor man bl.a. kommer forbi flere campingpladser.

Man kan også vælge af gå ad landevejen derind, men det er formodentlig en lidt tvivlsom fornøjelse, som vi ikke har ondt os selv. Dels er der ikke gangsti hele vejen, dels er der til tider en temmelig voldsom trafik. Altså ikke særligt spændende.

Vi vælger at gå derind om formiddagen, inden varmen for alvor sætter ind og vi ender da også med at have gået omkring 8 kilometer - og nået middagsheden - inden vi er tilbage på pladsen. Det er en rigtig dejlig by, ikke ret stor. Den har en flot strandpromenade og nogle rigtig hyggelige små gader, med masser af butikker og små listige steder, hvor man kan få stillet den værste tørst - ikke at forglemme.

Det lykkes os da også at købe noget, som vi syntes vi ikke kan undvære, som f.eks. lidt tøj og solhatte. Væskebalancen skal jo også holdes ved lige, så det bliver også til lidt øl og hvidvin og endelig smuttede der også lidt is ned. Ak ja, sådan kan det gå.

Lazise - eller Lacisium, som byen hed i starten - var oprindelig en romersk bosættelse helt tilbage fra omkring år 983.

Selve borgen og bymurene er bygget i perioden 1375 til 1381. I dag er borgen omkranset af en smuk og romantisk have, som i sin tid blev anlagt af den nuværende ejers forfædre omkring år 1871.

Så er det blevet torsdag og nu skal det være. Vi skal til Limone. Vi ville faktisk have været der i går, men vi sov for længe - vi trængte vel til det - og fordi vi godt vil derover tidligt, blev det udskudt til i dag.

Vi har aldrig været i Limone og sidst vi var på de kanter, forsøgte vi at besøge byen, men det var komplet umuligt at nærme sig byen i bil, for ikke at tale om at kunne parkere et eller andet sted.

I dag er vi tidligt oppe og kører op til Malcesine, hvor vi sætter bilen i parkeringshuset ved svævebanen og så vil vi tage båden over til Limone.

Vi kommer tidligt til Malcesine, så der er lige tid til en kop kaffe på caféen nede ved den hyggelige havn. Klokken 10 sejler båden og det er en dejlig afslappet sejltur og undervejs sender vi mange tanker til tidligere års hektiske forsøg på at nærme sig byen i bil. Det her er så afslappet og nemt, at det er en ren fornøjelse.

Efter ca. 20 minutters sejlads er vi i Limone og bliver sat af midt inde i byen, det kan ikke være nemmere. Limone viser sig at være en utrolig hyggelig og malerisk by og det fornægter sig da heller ikke, at det er citronernes by. Limone betyder citron på italiensk.

Byen er, som nævnt, især kendt for sin dyrkning af citroner og over alt sælges der "citronting" - lige fra limonade til sæbe - man er ikke i tvivl og over alt forfølger duften af citron én.

Men foruden det maleriske og hyggelige, er byen også meget turistet og er formodentlig én af de mest besøgte byer omkring Gardasøen.

Byen er ikke så stor og da vi har set det vi gerne vil se, slutter vi af med en kold øl og et glas hvidvin på en hyggelige café ned ved havnen og allerede klokken 12 sejler vi tilbage til Malcesine.

Her finder vi vores frokost restaurant fra sidst vi var i byen og spiser frokost på det lille torv midt i byen. Derefter går turen tilbage til Piani, hvor der venter os en afsvalende dukkert i poolen og frisklavet kaffe med frugt bagefter.

Som en lille morsomhed kan det da lige nævnes, at nogle få scener fra James Bond filmen 'Quantum of Solace' er optaget på de små veje omkring Limone.

Sidste dag inden vi skal videre.

Alle de andre dage har vejret været fantastisk. Sol fra en skyfri himmel, ingen vind og ca. 30° graders varme Men her til morgen er det overskyet og "kun" 24° grader - det er lige før det føles koldt.

Vi benytter det "dårlige" vejr til at få handlet lidt vin og andre nødvendigheder, beregnet til vores videre færd.

Og så skal der tankes diesel. Hu hej, hvor det går. Ind kører jeg på den nærmeste tankstation og hen til en ledig stander. Jeg er dårligt kommet ud af bilen og er begyndt at tanke bilen, før en dreng på omkring 12 år kommer ud og begynder at

pudder forruden på bilen. Godt nok ikke særligt energisk, men måske er han "udkommanderet" til jobbet.

Men flink fyr! Han får oven i købet 50 cent i drikkepenge, for det er jo fin service det her.

Det viser sig, at jeg er kørt ind til en stander som er betjent og dermed er brændstoffet omkring 20 cent dyrere pr. liter, end ved de standere, som var optaget da jeg kørte ind.

Nu er italiensk jo ikke ligefrem min spidskompetence, så jeg havde overset et lille skilt der fortalte, at visse standere var betjente og dermed dyrere.

Der er ikke noget at sige til, at drengen smilede pænt da han fik drikkepenge og så ikke engang behøvede at tanke bilen for mig.

Dette er hvad jeg vil kalde en turistfælde, så man skal være ekstra opmærksom på, hvilken stander man kører hen til, i hvert fald når det er uden for motorvejene. Der har vi heldigvis aldrig været ude for den slags narrestreger.

I skrivende stund ærgrer jeg mig stadig over, at de sådan tog fusen på mig og jeg glemmer sent den oplevelse.

Om aftenen, da vi sidder og taler om dagens oplevelser, får jeg sendt et skælnsk blik som tydeligt fortæller mig, at: "der fik jeg lært noget"!

I morgen, lørdag, er det afrejsedag og hvis alt går vel, vender vi tilbage til Italien i september måned, nærmere betegnet Toscana og Rom.

Men lige her og nu går turen videre til Provence i Sydfrankrig - ca. 550 km. - hvor vi skal tilbringe den næste uge. Det bliver forhåbentlig et glædeligt gensyn med gamle steder og ikke mindst et gensyn med den flotte motorvej langs Middelhavet.

Jens Rostgaard Gjerløv.

Juli 2018.